

07 ΜΑΡΤΙΟΥ 2021

Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω

Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Όσίων Παύλου τοῦ Ἀπολοῦ καὶ Λαυρεντίου τοῦ Μεγαρέως

‘Ηχος πλ. β’. Εωθινὸν ζ’.

*****

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, Συναπτὴ μεγάλῃ, μεθ’ ἦν ἐκφώνησις·

Ότι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

‘Ηχος πλ. β’.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι Κυρίου.

Στίχ. α’. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β’. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ’. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Αναστάσιμον. ‘Ηχος πλ. β’.

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ· ύπηντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν. Οἱ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἥλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητήσαι θέλων τὸν Αδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εύρεθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. Οἱ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ’ ἦν ἐκφώνησις·

Ότι σὸν τὸ κράτος...

***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Αναστάσιμον. ‘Ηχος πλ. β’.

Τοῦ τάφου ἀνεῳγμένου, τοῦ ἄδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα, πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον ζωήν; ποῦ ἔκρυψας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερούβιμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἡ τὸν Κύριον μου δότε μοι, ἡ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· Οἱ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἔρμηνεύει ὁ Δαυΐδ τὸν τόκον σου, πανύμνητε Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου· καὶ ἐβλάστησας ἀνευ σπορᾶς, γῆ ἀγία τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.

Ὕχος πλ. β'.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ, ἀօρασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ιωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἔγερσιν, τὴν ἐνθεον ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας· ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς, ὡς Δεσπότης τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ίκέτευε τὸν Γίόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

***

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ὕχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὅρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σωτήρ, τὴν ἴσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς μαθήτριαι, κιρνάτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἰδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερο, ἐνηχοῦντο ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενον· Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Γίόν τε καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, τὴν ἀγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεὶμ κράζοντες τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω, Παρθένε, τὸν Ἀδάμ ἀμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾱ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ὁρέύσαντα ζωῆς, ἰθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεός καὶ ἀνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Ὅτι ηύλογηταί Σου...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

ἢ Υπακοή. Ὕχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἥνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

οἱ Ἀναβαθμοί. Ὕχος πλ. β'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὄφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σὲ Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, πανσωστικῇ αἰτίᾳ· εἴ τινι τοῦτο κατ’ ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἤδυνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθῆτω ἡ ψυχή, ὡς στρουθίον Λόγε· οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ὁσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων;

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ισουργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἔστι καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χειρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κλῆρος, ἐπίκουρον σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. (δίς)

Στίχ. Ο ποιμαίνων Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου...

***

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

οἱ ιερεῖς: Ότι ἄγιος εἰ, οἱ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἄμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡ-
μῶν ἰκετεύσωμεν. Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ὁ διάκονος: Σοφίᾳ· ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. οἱ ιερεῖς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

οἱ ιερεῖς: Έκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

οἱ Ιερεῖς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον

Ἐωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(κδ' 36-53)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοροι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταργαμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἰδετε τὰς χειράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατε με καὶ Ἰδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χειράς καὶ τοὺς πόδας. Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἵχθυός ὅπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ότι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὄντοματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἀφεσιν ἀμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ιερουσαλήμ. Υμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμεῖς δὲ κα-

Θίσατε ἐν τῇ πόλει Ιερουσαλήμ ἔως οὐ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὑψους. Ἐξῆγαγε δὲ αὐτοὺς ἔως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ιερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ιερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Άμην.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἄγιον Κύριον Ιησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἵδιον γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ἀλεσεν.

οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον

Ἡχος πλ. δ'.

Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οὔκτιομῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίᾳσι συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίᾳσι ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορῷψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Τῦσαί με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· ὄλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα. **Ἡχος πλ. δ'.**

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα· ὁρθοίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς ναὸν ἀγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ' ὡς οἰκτίομων κάθαρον εὐσπλάγχνω σου ἐλέ-ει.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον ὅμοιον.**

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ὁρθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ὁῦσαι με πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιομῶν σου ἐξά-λειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ιδιόμελον. Ἡχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσε-ως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυΐδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... **Κύριε, ἐλέησον.** (ιβ') **Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...** **Αμήν.**

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ο Αναστάσιμος καὶ ο τοῦ Τριῳδίου

Ωιδὴ α'.

ο Αναστάσιμος εἰς δ'

(ποίημα Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ)

Ἡχος πλ. β'. Ο Είρημός.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὡδῆν, ἐβόα ἄσωμεν.

Στίχ. **Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.**

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαν-τα· διό, ἐπινίκιον ὡδῆν, σοὶ πάντες ἀδομεν.

Στίχ. **Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.**

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἡ τελευτή, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωῆν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. **Τυπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἡθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρ-κούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

ο Κανὼν τοῦ Τριῳδίου, εἰς η'.

ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου

Ἡχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.**

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτήν, τῆς παναρρόήτου σου παρουσίας, φρίττω ἐννοῶν, δεδοικώς προορῶ· ἐν ᾧ προκαθίσεις, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.**

Οτε ἥξεις ὁ Θεός, ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, κάμε ἐν νεφέλαις, ὑ-παντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἀθλιὸν ἀξίωσον.

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.**

Δεῦρο λάβε μοι ψυχή, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, ὅτε ὁ Θεός ἐμφανῶς ἐπιστῆ· καὶ θρήνη-σον, κλαῦσον, εὐρεθῆναι καθαρά, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Στίχ. **Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.**

Ἐξιστᾶ με καὶ φοβεῖ, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον τῆς γεέννης, σκάληξ ὁ πικρός, τῶν ὀδόντων βρυγμός·

ἀλλ' ἄνες μοι ἄφες, καὶ τῇ στάσει με Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, τῆς τοὺς Ἀγίους σου προσκαλούσης, ἐπὶ τὴν χαράν, ἡς ἀκούσω καγώ, ὁ τάλας καὶ εῦρω, Βασιλείας οὐρανῶν, τὴν ἄρρηκτον ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὄφμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιῷ μου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελετουργική ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Τίς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρῷων νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός· παράδοξον τέρας! σὺ γὰρ ἔτεκες Ἀγνή, Θεὸν ὄμοιον καὶ ἀνθρωπον.

Ωιδὴ γ'.

ὁ Αναστάσιμος

Ἡχος πλ. β'. Ο Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθιορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβω· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμη τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἐνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον

Στίχ. Τυπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

καὶ τοῦ Τριῳδίου

Ἡχος πλ. β'. Στερέωσον, Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῆ αὐτοῦ; ἀλλ' ἔτοιμη γενοῦ, ὡς ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες, τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἥξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἀστεκτὸν Κύριε, ὁργὴν πῶς οἴσω τῆς κρίσεώς σου, παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; ἀλλὰ φείσαι, φείσαί μου, ἐν ᾕρᾳ τῆς κρίσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπίστρεψον στέναξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἡ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἡ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν

κλείση, τοῦ Νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμάρτηκα Κύριε, καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων, πλημμελήσας ὑπὲρ ἀνθρωπον' πρὸ τῆς δίκης, ἵλεως γενοῦ μοι Φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τριάς ἀπλῆ, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Ἐβλάστησας Ἀχραντε, ἀσπόρω τόκω τὸν ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα. Δόξα Θεομῆτορ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ότι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Αναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. β'. Τὴν ύπερ ήμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζιφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἄπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καὶ ζωή, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

ο Οἶκος

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφήν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἔχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἔχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἣς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Καθίσματα τοῦ Τριψιδίου

Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ Βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινά· ἀλλ' αὐτός, Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ὁύσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, Κριτὰ δικαιότατε.*

Ἐτερον Κάθισμα. Ἡχος πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παρόντης ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἀσωτος ἐγώ; Εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐλέησόν με.

Δόξα. Ἡχος ὁ αὐτός.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον δὲν διέθου, ὅταν καθίσης Ἐλεῆμον ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνης με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὄμοιον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν προστασίαν αἰτοῦμαι· σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαόν· δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ὁυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου.
Κοντάκιον. Ἡχος α'.

Οταν ἔλθης ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται· τότε ὁῦσαι με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, Κριτὰ δικαιότατε.

ο Οἶκος

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ πτοοῦμαι ύπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν· τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης· μέγα μὲν ἥχήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἀμαρτωλοὶ δὲ βρύξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαι μου, Κριτὰ δικαιότατε.

Συναξάριον

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ιερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Αγαθοδώρου, Ἐλπίδιου, Καπίτωνος καὶ Αἰθερίου.

Στίχοι

Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγάλμασι κλίνων,
Ἐφραὶμ ἀγάλλη, τῇ τομῇ ταύτην κλίνων.
Συρεὶς Βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων,
Χεῖρας διασπᾶ δεισιδαιμονος πλάνης.
τριάς σύναθλος τοῦ Προφήτου τὸν λόγων,
«Εἰς μάστιγας δέδωκα τὸν νῶτον», λέγει.
Ἐπῆρε χεῖρας εἰς προσευχὴν Καπίτων
Καὶ πρὸς Θεὸν μετῆρεν ἐξάρας πόδας.
Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Πάτερ,
Τὸν ἐν ποταμῷ σαρκικῶς λελουμένον.
Ἐβδομάτη πατέρας μόρος ἥρπασεν ἐπτὰ ἀριθμῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀρκαδίου καὶ Νέστορος τοῦ Ὄμολογητοῦ, ἐπισκοπῶν Τριμυθοῦντος, ἔτι δὲ καὶ τῶν αὐτόσε Αγίων Ἐνδόξων Μαρτύρων Ιουλιανοῦ τοῦ ἰατροῦ καὶ Εὐβούλου, κατὰ τοὺς χρόνους Ιουλιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς καὶ παραβάτου τελειωθέντων.

Στίχοι

Τῆς Τριμυθοῦντος Ποιμένες καλοὶ δύο,
Ἐν τῇ καλῇ σκιρτῶσι τῆς Ἐδὲμ πόρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ἀπολοῦ, ὑποτακτικοῦ γενομένου τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου καὶ ἐπ' ἀρετῇ καὶ σημείοις διακριθέντος.

Στίχοι

Γῆθεν μεταστὰς πρὸς Θεὸν Παῦλος Λόγον,
Τῆς ἀπλότητος πολλαπλὰ στέφη λάβοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν ἀγίοις πατήρ ἡμῶν Ἐφραίμ, πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ἐφραὶμ ὁ ποιμὴν νῦν σύνεστι Ποιμένι
μικρὸς μεγάλως μεγάλης ἀξίας!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὄσίου πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου, τοῦ ἐκ Μεγάρων, κτίτορος τῆς ἐν Σαλαμῖνι Ιερᾶς Μονῆς Θεοτόκου Φανερωμένης. (+1707)

Στίχοι

Μονὴν τῇ Ἀγνῇ ἴδρυσας Θεοτόκω
Λαυρέντιε, χαίρεις μοναῖς ἐν ταῖς ἄνω.

Τη αύτη ήμέρα, έβδομην τοῦ μηνὸς Μαρτίου Σύναξιν πανηγυρικὴν καὶ εὐγνώμονα ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Δωδεκανήσῳ διαλαμψάντων Ἅγιων, καθότι ἐν τῇ ήμέρᾳ ταύτῃ κατὰ τὸ ἔτος 1948, τὸ Ακριτικὸν τοῦτο σύμπλεγμα τῶν Νήσων ἀπεδόθη, μετὰ πλεῖστα ἔτη ταλαιπωριῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἐλεύθερον εἰς τὴν Μητέρα Ελλάδα. Ιστέον ὅτι οἱ Ἅγιοι τῆς Μεγαλονήσου Ρόδου ἔορτάζονται διακεκριμένως καὶ κατὰ τὴν Δ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν.

Στίχοι

Τῇ δωδεκάτῃ ὥρᾳ ἔλθετε πρέσβεις

Δωδεκανήσου Ἅγιοι, ἐκβιοῦσι.

Ομόκυδον τάγμ' Ἅγιων Δωδεκανήσιοι τιμάσθω.

Τη αύτη ήμέρα, πρώτη Κυριακὴ τοῦ μηνὸς Μαρτίου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ήμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς ἐπονομαζομένης Γουμενίσσης, ἣς ἡ θαυματουργὸς Εἴκων εὑρηται ἐν τῇ Γουμενίσσῃ τῆς ἐπαρχίας Παιονίας Κιλκίς, ἔτι δὲ καὶ ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀνευρέσεως τῆς Ἱερᾶς ταύτης Εἰκόνος, ἣν χεῖρες βέβηλοι ἐ-σύλησαν κατὰ Μάρτιον τοῦ ἔτους (1975).

Στίχοι

Χάριτος πολλῆς ἡξίωσας Παρθένε

Ἡμᾶς ὡς δοῦσα τὴν σὴν σεπτὴν Εἰκόνα.

Παρθενικῆς Μαρίας πολύδωρον χάριν μορφῆς ὕδωρ.

καὶ τὸ Υπόμνημα τοῦ Τριῳδίου

Τη αύτη ήμέρα, τρίτη Κυριακὴ τοῦ Τριῳδίου, τῆς Δευτέρας καὶ ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ Κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνείαν ποιούμεθα.

Στίχοι

Οτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτὴς πάντων κάθῃ.

Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμε κρίνοις.

Τη ἀφάτω φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῆς εὐκταίας σου φωνῆς ήμᾶς καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ δεξιῶν σου συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον καὶ σῶσον ήμᾶς. Άμήν.

***

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Κυριακῆς τῆς Απόκρεω

Ωιδὴ α'. Ἡχος πλ. β'.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετο μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ωιδὴ γ'.

Στερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἄγιος ..

...ύπαρχεις καὶ Κύριος.

Ωιδὴ δ'.

Αικήκοεν ὁ προφήτης τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Αικήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ωιδὴ ε'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, φιλάνθρωπε, φωτισον, δέομαι, καὶ ὁδήγησον κάμε ἐν τοῖς προστάγμασί σου· καὶ δίδαξόν με, Σωτήρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Ωιδὴ ζ'.

Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου πρὸς τὸν οἰκτίομονα Θεὸν καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄδου κατωτάτου καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Ωιδὴ ζ'.

Ημάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, κα-

Θώς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, ό τῶν πατέρων Θεός.

Ωιδὴ η'.

Αίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ον στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι καὶ φρίττει τὰ Χερούβιμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε καὶ ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ο διάκονος: **Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὅμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.**

Η ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡχος πλ. β' (είδηλογικῶς)

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντας Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β'. Ὁτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ...

Στίχ. γ'. Ὁτι ἐποίησε μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φιβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ...

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ...

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ...

Στίχ. ζ'. Αντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ...

Καταβασία. Ωιδὴ θ'.

Ἀσπόρου συλλήψεως ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· Μητρὸς ἀνάνδρου ἀφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις καινοποιεῖ τὰς φύσεις. Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον μητέρα, ὁρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αίνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἡχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τυφοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

... ὅτι ἄγιος ἐστι.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ζ'.

Δεικνύων ὅτι ἀνθρωπος, Σῶτερ εἰ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στὰς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Υπέρθεε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου

Τίχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως, καὶ ἀρρώστου σου δόξης, ἡμέραν ἐνθυμούμενος, φρίττω Κύριε ὅλως, καὶ τρέμων φόβῳ κραυγάζω. Ἐπὶ γῆς ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι Χριστὲ τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς μετὰ δόξης, τότε οἰκτρόν, ἀπὸ πάσης ὁῦσαί με τιμωρίας, ἐκ δεξιῶν σου Δέσποτα, ἀξιώσας με στῆναι.

Ἐτερον. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Ἴδοὺ ἡμέρα ἔρχεται, Κυρίου παντοκάτορος· καὶ τίς ύποισει τὸν φόβον, τῆς Παρουσίας ἐκείνου; ἡμέρα γὰρ θυμοῦ ἐστι, καὶ κλίβανος καιόμενος, ἐν ᾧ Κριτής καθέζεται, καὶ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ, τῶν πράξεων ἀπονέμων.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν ὥραν τῆς ἑτάσεως, καὶ τῆς φρικτῆς ἐλεύσεως, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου, κατανοῶν ὅλως τρέμω, καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι· Κριτά μου δικαιότατε, καὶ μόνε πολυέλεε, μετανοοῦντά με δέξαι, τῆς Θεοτόκου πρεσβείας.

***

AINOI

Τίχος πλ. β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Τίχος πλ. β'.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὗτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις, ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Η ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἥνοιξε, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις· ἐλέησον ἡμᾶς.

Αὐτόμελον

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν ἀνάστασιν.

τὸ Ἀνατολικὸν

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει, τῆς σῆς ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς, Ἀγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἀνθρώποι δοξάουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, εὐσπλαγχνίαν σου Φιλάνθρωπε.

καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριῳδίου

Τίχος πλ. β'.

Στίχ. ζ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, ὅταν μέλλωμεν πάντες, γυμνοὶ καὶ ὡς κατάκριτοι, τῷ

ἀδεκάστω Κριτῆ παρίστασθαι· τότε σάλπιγξ ἡχήσει μέγα, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σεισθήσονται, καὶ οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν μνημάτων ἔξαναστήσονται, καὶ ἥλικία μία, πάντες γενήσονται· καὶ πάντων τὰ κρυπτὰ φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν σου· καὶ κόψονται, καὶ κλαύσονται, καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἔξωτερον ἀπελεύσονται, οἱ μηδέ ποτε μετανοήσαντες· καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει, ὁ τῶν Δικαίων κλῆρος, εἰσελεύσεται εἰς παστάδα οὐράνιον.

Τίτλος. Ἡχος ὁ αὐτός.

Στίχ. ζ'. Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθη τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ω, ποία ὥρα τότε, καὶ ἡμέρα φοβερά, ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτῆς ἐπὶ θρόνου φοβεροῦ! βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ πράξεις ἐλέγχονται, καὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους δημοσιεύονται. Ἀγγελοι περιτρέχουσιν, ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. Δεῦτε ἀκούσατε βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι, ἀμαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ὅτι ἔρχεται Κριτῆς, ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· καὶ τίς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὅταν Ἀγγελοι παρίστανται, ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, τὰς διανοίας, τὰς ἐνθυμήσεις, τὰ ἐν νυκτί, καὶ ἐν ἡμέρᾳ; Ὡ ποία ὥρα τότε! Άλλα πρὸ τοῦ φθάσαι τὸ τέλος, σπουδασον κράζουσα ψυχή· Ο Θεός ἐπίστρεψον σῶσόν με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τίτλος πλ. δ'.

Στίχ. η'. Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν γενόμενος, τὸ ἔξουσιαστικὸν Θεοῦ θεωρήσας, οὕτως ἐβόα· Κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἡνεώχθησαν. Βλέπε ψυχή μου, νηστεύεις; τὸν πλησίον σου μὴ ἀθέτει· βρωμάτων ἀπέχῃ; τὸν ἀδελφόν σου μὴ κατακρίνῃς· μὴ τῷ πυρὶ παραπεμπομένη, κατακάης ὡσεὶ κηρός, ἀλλ' ἀνεμποδίστως εἰσάξῃ σε Χριστός, εἰς τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ.

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου. Τίτλος α'.

Προκαθάρωμεν ἔαυτοὺς ἀδελφοί, τῇ βασιλίδι τῶν ἀρετῶν· ἵδον γὰρ παραγέγονε, πλοῦτον ἡμῖν ἀγαθῶν κομίζουσα· τῶν παθῶν κατευνάζει τὰ οἰδήματα, καὶ τῷ Δεσπότῃ καταλλάττει τοὺς πταίσαντας· διὸ μετ' εὐφροσύνης ταύτην ὑποδεξώμεθα, βοῶντες Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ο ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀκατακρίτους ἡμᾶς διαφύλαξον, δοξολογοῦντάς σε τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τιμερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου σαρκωθέντος, ὁ Αἰδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἄδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

***

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Τιμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ιησοῦς Χριστέ, καὶ ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ιησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Αμήν.

Καθ' έκάστην ήμέραν εύλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ήμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ήμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ήμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ήμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (**γ'**)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ήμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ήμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὄτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ήμᾶς. (**ἐκ γ'**)

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ήμᾶς.

καὶ πάλιν γεγονωτέρᾳ τῇ φωνῇ·

Ἄγιος ὁ Θεός, **ἄγιος ἰσχυρός**, **ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ήμᾶς.**

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἡχος β'.

Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμὰ διαδρήξας τοῦ ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ὁυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ἢ

τὸ ἔτερον ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἡχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· ἀσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ήμῶν· καθελῶν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον τὸ νῦκος ἔδωκεν ήμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

* * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνα τῶν Κυριακῶν

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. (Ψαλμὸς ϕβ')

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ήμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἥτοιμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. (Ψαλμὸς ρμε')

Στίχ. α'. Αἴνει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗτός Ιακώβ βοηθός αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὃν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος πλ. β'. (Ψαλμὸς οιζ')

Στίχ. α'. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ Αναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. β'.

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν. Ο ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ Αναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὸ Αναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

(ἔαν εἰσοδεύουν πολλοί ιερεῖς, ψάλλονταν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

... ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

***

Τὸ Αναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. β'.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ιερέων, ἔαν τελῆται συλλείτουργον)

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν. Ο ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ιερέων, ἔαν τελῆται συλλείτουργον)

Ἡχος α'. Αὐτόμελον.

Οταν ἔλθῃς, ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμουσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς τοῦ βήματος ἔλκει καὶ βίβλοι ἀνοίγονται καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται, τότε ὁῦσαι με ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου καὶ ἀξίωσον ἐκ δεξιῶν σού με στήναι, κριτὰ δικαιότατε.

***

----- ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ -----

***

Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀπόκρεων

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

τοῦ Τριωδίου

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τὰ ἐν τῷ Τριῳδώῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς. (Ψαλμὸς ωμὲ)

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἰνεσις.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Α' Κορ. η' 8-13, θ' 1-3)

Ἄδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἔξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἵδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείᾳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκοδομηθήσεται, εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. Διό περ, εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἴμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα. (γ')

Ἡχος πλ. δ'. Ψαλμὸς Ψαλμ. ζδ'.

Στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει.

***

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἀπόκρεω

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

(Ματθ. κε' 31-46)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄγιοι ἀγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. τότε ἔρει ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἡμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἡμην καὶ ἡλθετε πρός με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἰδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἡ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἰδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἡ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἰδομεν ἀσθενή ἡ ἐν φυλακῇ καὶ ἡλθομεν πρός σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἔρει αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἔρει καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἡμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἰδομεν πεινῶντα ἡ γυμνὸν ἡ ἀσθενή ἡ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

***

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ι. Χρυσοστόμου

***

Εἰς τό· Ξειρέτως...

Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ

μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν δόντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

***

Κοινωνικόν

Ἄγετε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἡχος β'.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· **Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...**

Ἡχος β'.

Ἄμήν, Αμήν, Αμήν. Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων καὶ φρικτῶν σου μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Άλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχήν. Ἡχος β'.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Αμήν.

*****

Ἡ Ἀκολουθία αὐτὴ καταρτίσθηκε

καὶ διανέμεται δωρεὰν

ἀπὸ τὸν ὁρθόδοξο Ιστότοπο

<http://akolouthies.wordpress.com>

Προσφέρεται γιὰ ἴδιωτικὴ χρῆσι.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐμπόρευσί της.

Σημειωτέον ὅτι τὴν ἀκολουθοῦσαν ταύτην ἑβδομάδα ποιοῦμεν κατάλυσιν τροφῶν εἰς γαλακτοκομικά, ὥλη καὶ ἰχθύας.

Ἀπέχομεν δὲ κρεῶν.

Καὶ Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ὄμοιάς.

Ἀπολυτίκια τῶν συνεορταζομένων Ἅγιων

Ἀπολυτίκιον Ἐπίκαιρον.

Ἡχος δ'. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἀμαρτήμασι πολλοῖς βαρυνθέντες, καὶ τὰς καρδίας καὶ ψυχὰς μολυνθέντες, ἐν συντριβῇ καρδίας Σοι προσπίπτομεν πιστῶς, ἄναρχε, ἀόρατε, ἐπουράνιε Πάτερ, συνάναρχε, συναΐδε Λό-

γε, καὶ θεῖον Πνεῦμα, λύτρωσαι πάντας ἡμᾶς, τῆς καταδίκης πρὸ τοῦ φρικτοῦ Βήματος.

Απολυτίκιον τῶν Ἀγίων Χερσῶνος.

Ἡχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐτερον Απολυτίκιον.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐπτάριθμος σύλλογος, Ιεραρχῶν ἵερῶν, ἀγῶσιν ἀθλήσεως, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐνθέως ἐφαίδρυναν· Εὐγένιος, Βασιλεύς τε, σὺν Ἐφραίμ, Αἰθερίῳ, Ἐλπίδιος καὶ Καπίτων, Ἀγαθόδωρος ἄμα. Αὐτῶν Χριστὲ ἱκεσίαις, πάντας ἐλέησον.

Απολυτίκιον Ἐλπιδίου Χερσῶνος.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ποιμὴν Ιερώτατος, καὶ Ιεράρχης σοφός, τῇ ψήφῳ τοῦ Πνεύματος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Ἐλπίδεις ὅθεν καὶ ἐν Χερσῶνι, διαλάμψας τῇ πόλει, ἀθλοῖς τοῦ μαρτυρίου τὸν Σωτῆρα δοξάζεις· διὸ Ιερομάρτυρς, ἀξίως δεδόξασαι.

Απολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Παύλου τοῦ Ἀπλοῦ.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἡχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῆς ἀπλότητος ὥφθης ἀνθος μυρίπνοον, παμμακάριστε Παῦλε τῇ καθαρῇ σου ψυχῇ, καὶ βιώσας ἐπὶ γῆς καθάπερ Ἀγγελος, κατὰ πνευμάτων πονηρῶν, ἔξουσίαν ἐκ Θεοῦ, δεξάμενος θεοφόρος, αὐτῶν τῆς λύμης λιταῖς σου, ἡμᾶς ἀτρώτους διαφύλαττε.

Ἐτερον Απολυτίκιον.

(Ἀρχιμ.Ιω.Δημητριάδη)

Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Πάντων ἔτεμες, παθῶν τὰς ὁίζας, ταπεινώσει τε, καὶ τῇ ἀσκήσει, καὶ τῇ χάριτι τοῦ Πνεύματος ἔνδοξε, διὸ δαιμόνων τὰ στίφη κατήσχυνας, καὶ τὸν Χριστὸν ἐν καρδίᾳ ἐδόξασας· Παῦλε Ὅσιε, Αὐτὸν καθικέτευε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Λαυρεντίου.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Μεγάρων τὸν γόνον, Ἀσκητῶν τὸν ὄμότροπον, καὶ φρουρὸν Μονῆς Σαλαμῖνος, θεοφόρον Λαυρέντιον, τιμήσωμεν προφρόνως ἀδελφοί, ὡς μέτοχον τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ἵνα τούτου ταῖς πρεσβείαις πάσης ὁργῆς, ὁνώμεθα κραυγάζοντες· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σε στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν Πάτερ τὰ πρόσφρορα.

Ἐτερον Απολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Λαυρεντίου.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Μεγάρων τὸν γόνον καὶ ἀσκητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῆς Μονῆς φρουρὸν Σαλαμῖνος, τὸν Λαυρέντιον ὑμνήσωμεν ἄπαντες, ἐν ὕμνοις συμφώνως οἱ πιστοί, βιώντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς· Σαῖς λιταῖς τὴν σὴν πόλιν καὶ τὴν Μονὴν σου Πάτερ διαφύλαττε. Δόξα τῷ σε δοξάσαντι Θεῷ, δόξα τῷ σε θαυμασιώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν Πρέσβυτον ἀκοίμητον.

Ἐτερον Απολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Λαυρεντίου.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χρησμὸν εἰσδεξάμενος, ἐκ τῆς Παρθένου Αγνῆς, ἀσκήσει διέλαμψας ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, Λαυρέντιε Ὄσιε. Ὅθεν ἀεὶ ἀντλοῦντες, ἐκ τῆς θείας σου κάρας, χάριν πρὸς σωτηρίαν, καὶ ἵσεις ποικίλας, γεραίρομεν θεοφόρε, τὰ θεῖα σου σκάμπατα.

Ἀπολυτίκιον Ἀγίων Τριμυθοῦντος.

(Χαραλάμπους Μπούσια)

Ὕχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τριμυθοῦντος Ἀγίων τετράδα μέλψωμεν, σὺν Αρκαδίῳ Ὄσιῳ, καὶ Ἐπισκόπῳ σεμνῷ, ἀνυστάκτῳ εὐσεβῶν ποιμένι, Νέστορι, Μάρτυρα Ιουλιανὸν, ἰατρὸν θεοειδῆ, καὶ Εὐβουλον ἀθλοφόρον, ὡς εὐσεβῶν παραστάτας πρὸς τὸν εὐηλατὸν Θεάνθρωπον.

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον.

(Χαραλάμπους Μπούσια)

Ὕχος γ'. Τὴν ὁραιότητα.

Τετράδα ἔνθεον Ἀγίων μέλψωμεν, σεπτὸν Ἀρκάδιον, φωσφόρον Νέστορα, γενναῖον Ιουλιανὸν καὶ Εὐβουλον ἀθλοφόρον, Τριμυθοῦντος σύναξιν ἴερὰν καὶ πανένδοξον, οὐρανόθεν ἅπαντας εὐσεβεῖς ἐποπτεύουσαν, τοὺς πίστει εὐλαβῶς ἐκτελοῦντας μνήμην ὑμῶν τὴν σεβασμίαν.

Ἀπολυτίκιον Ἀγίων Δωδεκανήσου.

(ὑπὸ Ιερομ.Αθανασίου Σιμωνοπετρίου)

Ὕχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Δωδεκάνησος χαῖρε ὥσπερ μήτηρ καλλίτεκνος, ἔχουσα Σιὰν ἐν τῇ ἄνω, συγγενεῖς τοὺς Ἀγίους σου, οὓς Πνεῦμα τὸ Πανάγιον φαιδράς, ἀνέδειξε λαμπάδας τοῦ Χριστοῦ, Ἀποστόλους ἀσκητάς τε τοὺς θαυμαστούς, καὶ μάρτυρας θεόφρονας. Δόξαζε ὅθεν τὸν Θεόν, βόησον καὶ ἱκέτευε, ὅπως τὴν Χάριν δαψιλῶς, ἡμῖν παρέχῃ πάντοτε.

Ἀπολυτίκιον Ἀγίων Νήσου Τόδου.

(ὑπὸ Μητροπ.Ρόδου Κυρίλλου τοῦ Κογεράκη)

Ὕχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοὺς ἐν Τόδῳ Ἀγίους, ἐν ᾧδαῖς εὐφημήσωμεν, ὡς τῆς εὐσεβείας κοηπίδας, καὶ φωστήρας τῆς πίστεως· Χριστῷ γὰρ παρεστῶτες τῷ Θεῷ, προεσβεύουσιν αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ παρέχουσι τῆς χάριτος δωρεάς, τοῖς πόθῳ ἀναβοῶσι· Δόξα τῷ θαυμαστώσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ μεγαλύναντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἴαματα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Παναγίας Γουμενίσσης.

(Γερασίμου Μικραγιαννανίου)

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν θείαν Εἰκόνα σου, ἥν ἐδωρήσω ἡμῖν, προσφόρως Γουμένισσαν, ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ, καλοῦμεν Πανύμνητε, ταύτην δὲ προσκυνοῦντες, χαριστήριον ὕμνον, ἀδομέν σοι Παρθενε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

* ἐν τισιν, ἀναφέρεται ἐνταῦθα

Μεσώδιον Κάθισμα Θεοτοκίον

Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν πάντων ποιητήν, καὶ Θεόν σου καὶ κτίστην, πανάμωμε Αγνή, διὰ Πνεύματος θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἔχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας, δὸν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθενε, τὸ παλάτιον τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.